

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 18. Censura Errorum Lutheri per Facultatem Theologicam Parisiensem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

Sæcul. XVI *logicæ alicujus propinquæ Universitatis im-*
A.C. 1521. *primere, vel imprimi præsumat.*

§. XVIII.

Censura errorum Lutheri per Fa-
cultatem Theologicam Pa-
risiensem.

Argentre
coll. Jud. de
nov. error.
p. 365.

Lutherus cum adhuc in arce, quam suam Pathmos vocabat, delitesceret, hujus edicti nuntium accepit, indeque novis furiis agitabatur. Nunquam autem vehementius tumultuabatur, quam ubi perceperat, a Parisiensi facultate Theologica nuperrime ejus libros, erroresque censuris perstrictos, ac plusquam centum propositiones ex ejus doctrina depromptas fuisse damnatas. Hanc illius severitatem eo iniquiore ferebat animo, quo confidentius sub primis sectæ suæ auspiciis eandem Facultatem velut Judicem ac arbitrum contentionis suæ cum Sede Apostolica elegisset, illiusque judicio non sine præclaris ejusdem elogiis sese subjecisset. Data est hæc censura die decima quinta Aprilis Anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo primo apud S. Mathurinum in quadam Congregatione hanc in rem habita, demumque eadem sententia unanimi omnium Doctorum consensu conclusa ac definita fuit. Præ-

primis

primis igitur Facultas Theologica Sæc. XVI.
 exponit, quam necessarium esset, sese A.C. 1521.
 novarum hæresum veneno, quo fideles
 facile infici possent, opponere, *Paulus*
ille, inquit, vas electionis Timotheum insti- 2. ad Tim.
tuens, ut curet seipsum Ministrum irrepre- c. 2. v. 15.
hensibilem & probatum exhibere Deo, re- & 16.
æque tradentem Verbum veritatis, profa-
na hortatur & vaniloqua devitare, quoniam
hæc multum proficiunt ad impietatem. Nam
si semel recepta fuerint, mox serpet vene-
num, & abolefcet Catholicæ doctrinæ vigor.
Siquidem hæreticorum sermo perinde ac can-
cer, & morbus serpet, qui ubi corpus vi-
ventis attigerit, non desinit paulatim vicinas
occupare partes, donec intulerit exitium.
Cum enim adhuc in adolescentia sua Eccle-
sia Christi Sponsa florere cæpisset, surrexe-
re viri mendaces, qui a veritate excidentes
fidem illius subvertere molirentur, quales fue-
runt, Hermogenes, Philetus, Hymeneus, &
post illos Ebion, Marcion, Apelles, deinde
Sabellius, Manichæus, & Arius. Sene-
scente vero eadem, & paulo ante tempora
nostra Waldo, Wicles, & Joannes Huss.
Hac etiam tempestate de progenie illa vipe-
rarum suborti sunt, Lutherus, ejusque Se-
clatores, filii nequam, qui speciosæ Matris
sue ac unionis vinculum schismaticè discin-
dere conantur vere similes viperulis. Inter
quos unus vel præcipuus existit quidam Mar-
tinus Luther, qui prænominatorum hæreti-
C 2
corum

Sæcul. XVI. A.C. 1521. *corum dogmata (instar prævaricatoris Ahiel, qui contra Josue imprecationem recædificavit in Hierico) instaurare studet, & nova confingere, qui plus unus sapere præsumit, quam ceteri omnes, qui in Ecclesia sunt, aut fuerunt. Omnium nempe Universitatum Scholis suum ausus est præferre iudicium: Præscorum quoque vel sanctorum Doctorum Ecclesiæ sententias contemnit, & ut ad impietatis cumulum quid addat, sacrorum sanctiones Conciliorum enervare contendit, quasi scilicet ad fidelium salutem necessaria soli Luthero Deus reservasset: quæ præteritis sæculis nescivit Ecclesia, & ad hæc usque tempora in tenebris, & errorum cæcitate suam Sponsam Christus dimisisset.*

Postmodum Parisienses Theologi demonstrant, quod Lutherus errores suos ex putidis veterum hæreticorum lacunis hausisset, nam, prosequuntur illi, de libero arbitrio Manichæos sequitur, de contritione Hussitas; Wiclefistas vero de confessione; de præceptis legis Beguardos; Catharos de punitione hæreticorum; de immunitate Ecclesiasticorum & Evangelicis consiliis Waldenses, & Bohemos: de juramento consentit hæreticis, qui se jactitant de ordine Apostolorum; de observatione Legalium, Ebionitarum hæresi propinquat. Ceterum de Sacramentali absolutione, satisfactione, præparatione ad Eucharistiam, item de peccatis de pœnis Purgatorii, de generali-

neralibus Conciliis non ferendos disseminat errores. Sed & de Hierarchiæ præclaris institutis perperam loquitur ignarus, sicut de potestate Ecclesiastica, & de indulgentiis multa. Nec tamen pestiferam doctrinam evomuisse contentus, librum insuper edidit, cui de captivitate Babylonica nomen indidit, usque adeo variis respersum erroribus, ut jure cum Alchorano conferri mereatur. In eo siquidem extinctas hæreses, & funditus extirpatas, quarum ne vestigia quidem ulla restabant, super his præsertim, quæ ad Sacramenta Ecclesiæ spectant, suscitare, ac revocare contendit. Ejusmodi Scriptor est Ecclesiæ Christi hostis perniciosus, & antiquarum blasphemiarum instaurator execrandus. Bohemorum namque, Albigenium, Waldensium, Heracleonitarum, Pepuceanorum, Aerianorum, Lamperianorum, Jovinianistarum, Artotyritarum, ceterorumque id genus monstrorum insanicæ, per auctorem in eodem comprobantur libro, commendantur, extolluntur.

Sæcul. XVI.
A.C. 1521.

§. XIX.

Errores ex libro de Captivitate Babylonica a Facultate censuris notati.

Postmodum Facultas recenset propositiones, quas censuris perstringit, ac præprimis examinat librum de captivitate

Argente ib.
p. 367.